



В основу системи національно-патріотичного виховання покладено ідею розвитку української державності як консолідуючого чинника розвитку суспільства і нації в цілому. Форми й методи виховання базуються на українських народних традиціях, кращих надбаннях національної та світової педагогіки й психології.

Здійснення системного національно-патріотичного виховання є однією з головних складових виховної роботи.

Основними принципами національно-патріотичного виховання є принципи національної спрямованості та толерантності. Принцип національної спрямованості виховання передбачає формування в учнів національної свідомості, любові до України, свого народу, шанобливого ставлення до його культури, здатності берегти свою національну ідентичність, пишатися приналежністю до українського народу, брати участь у розбудові та захисті своєї держави. Принцип толерантності означає інтегрованість української культури в європейський та світовий простір, формування у громадян відкритості, толерантного ставлення до цінностей, відмінних від національних ідей, до культури, мистецтва, вірувань інших народів, здатності диференціювати спільне та відмінне в різних культурах, сприймати українську культуру як невід'ємну частину загальнолюдської.

Але одне з чільних місць належить вихованню любові і дбайливого ставлення до рідної землі, – своєї “малої батьківщини”, її історії, поваги до народних традицій і звичаїв, фольклору, любові до рідної природи. Нема в людини місця дорожчого, ніж те, де вона народилась, землі, на якій зросла... Щоб по-справжньому любити рідний край, його слід добре знати, необхідно вивчати його історію, мову, культуру. Тому протягом навчального року приділяється велика увага вивченню культурної спадщини рідного краю,

його звичаїв, традицій, обрядів, народних ремесел, організації і проведення народних свят, українських вечорниць, релігійних свят. Узагальнюючи сказане, слід підкреслити, що формування світогляду школярів неможливе без любові до своєї “малої батьківщини” - до домівки, в якій народився, де пройшло дитинство. Відновити історію сім’ї, повернутися обличчям до її забутих традицій, звичаїв, залучити до прадідівських ремесел, навчити дбайливо ставитись до природи, ресурсів, пам’яток історії і культури краю, мови, літератури, фольклору, народної творчості - ось основне завдання патріотичного виховання. І коли молода людина на запитання: “Де найкраще місце на землі?” і з впевненістю зможе сказати: “Там найкраще, де родився ти”, ось тоді ми досягли своєї мети.

Державні символи України - це своєрідний паспорт, візитна картка нашої держави, офіційне представництво в будь-якій точці планети та за її межами, а наявність державної символіки за будь-яких умов дає людині можливість відчувати себе морально, соціально, політично і юридично дієздатною та захищеною.

Метою використання державних символів у навчально-виховному процесі є активізація формування почуття свідомого громадянина України, здатного захищати її незалежність, готового взяти на себе відповідальність за добробут і безпеку себе самого, своєї родини, народу.

У класі успішно ведеться роз’яснення учням ідейної суті державних символів і правил їх використання, традицій, виховується позитивне ставлення до державних символів України, формуються почуття поваги до них, стійкі навички свідомого дотримання почестей та правил поведінки щодо державних символів в повсякденному житті, під час урочистих і офіційних заходів; обладнаний куточок державної символіки.

На ньому розміщується малий Державний Герб України та текст Державного Гімну України.

Державна символіка є складовою оформлення навчального кабінету.

Державна символіка в обов’язковому порядку використовується

при проведенні офіційних церемоній та урочистих заходів.

Мелодія Державного Гімну звучить на відкритті урочистих заходів, при відзначенні державних свят.

У системі позакласної виховної роботи з учнями проведені заходи з використанням державної символіки. Для учнів класу були проведені виховні години, бесіди, вікторини, диспути, учнівські читацькі конференції з тематики про історію виникнення, сучасне тлумачення державної та національної символіки: «Конституція України», «Наша Вітчизна-суверенна Україна», «Україна – європейська держава», «Наш синьо-жовтий Державний Прапор», «Що символізує наш Державний Герб», «Наш Державний Гімн України»; «Козацькі забави», «Спортивні змагання», урочистих лінійках до Дня української мови та писемності, при вшануванні пам'яті загиблих у роки ВВВ та Чорнобильській аварії, вступу учнів до дитячих осередків ми також використовуємо державну символіку: підіймаємо або вносимо прапор, на початку урочистостей виконується фонограма Гімну України. Деякий час практикувався спів гімну присутніми.

На сьогоднішній день одне із моїх самих актуальних завдань як класного керівника - допомогти учням навчитися цінувати національні достоїнства та надбання свого народу, формувати громадянськість через повагу до національно-державних символів України, але поєднувати це з толерантним ставленням до національної символіки інших країн.